

СТОЛЯР Мария Юрьевна,

аспирант кафедры украинского языка Одесского национального университета имени И. И. Мечникова;
Французский бульвар, 24/26, г. Одесса, 65058, Украина; e-mail: stolyar.mariya@mail.ru;
моб.: +38 096 7342264

ЛЕКСИЧЕСКАЯ СИНОНИМИЯ В УКРАИНСКОМ МОЛОДЁЖНОМ СЛЕНГЕ (НА МАТЕРИАЛЕ СОВРЕМЕННОГО ХУДОЖЕСТВЕННОГО ДИСКУРСА)

Аннотация. *Цель* статьи — выявить и произвести частичный анализ репрезентативных для современного художественного дискурса сленговых лексических синонимов. *Объектом* рассмотрения являются репрезентативные для современного художественного дискурса лексические синонимы украинского молодёжного сленга. В *результате* исследования определена цель их употребления и особенности функционирования в текстах произведений писателей постмодернистов. Научные исследования проблем украинского молодёжного сленга достаточно недавно стали объектом лингвистических исследований (П. Н. Грабовой, С. А. Мартос, Л. А. Ставицкая, И. И. Шур и др.). **Выводы:** с помощью сленговой синонимии писателям удаётся достичь семантической многоплановости в сжатой форме высказывания. Ярко и точно выражаются имплицитные коммуникативные интенции адресанта. На основе сленговой синонимии строятся такие стилистические фигуры: амплификация, градация, плеоназм. Молодёжный сленг представляет реалии современности и продуцирует будущее языка и этноса.

Ключевые слова: молодёжный сленг, художественный дискурс, лексические синонимы, синонимия сленга.

Maria Yu. STOLYAR,

Post-Graduate Student of the Ukrainian Language Department of Odessa I. I. Mechnikov National University; 24/26 Francuzkyj blvd., Odessa, 65058, Ukraine; e-mail: stolyar.mariya@mail.ru;
mob.: +38 096 7342264

LEXICAL SYNONYMS IN YOUTH SLANG IN THE STRUCTURE OF MODERN FICTIONAL DISCOURSE

Summary. The *purpose* of the article is to identify and make a partial analysis of the slang lexical synonyms brought out in modern fictional discourse. The *object* of analysis is lexical synonyms of the Ukrainian youth slang in modern fictional discourse. The purpose of their use and the peculiarities of functioning in the works by postmodern writers are determined in the *result* of this study. Scholarly investigations in the area of the author's interests, and in particular, the problem of youth slang, have quite recently become the object of linguistic research (P. Grabovyy, S. Martos, L. Stavitska, I. I. Shhiur and others). **Conclusions:** by using slang synonymy, writers can manage to achieve semantic versatility in a condensed form of expression. The implicit communicative intentions of the sender are expressed vividly and accurately. On the basis of slang synonyms such stylistic figures as amplification, graduation, pleonasm are constructed. The youth slang represents a present-day reality and constructs the future of a language and ethnicity.

Key words: youth slang, fictional discourse, lexical synonyms, slang synonymy.

Статтю отримано 6.11.2015 р.

УДК 811.161.2'367:398.6

СТОЯНОВА Анна Олександрівна,

аспірантка кафедри загального та слов'янського мовознавства Одеського національного університету імені І. І. Мечникова; Французький бульвар, 24/26., м. Одеса, 65058, Україна;
e-mail: Stoyanova_96@mail.ru; тел.: +38 093 7867271

ОСОБЛИВОСТІ СИНТАКСИСУ В ТЕКСТАХ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ЗАГАДОК

Анотація. У статті описано особливості синтаксичної структури текстів українських загадок, схарактеризовано типи речень цих текстів, наведено приклади загадок, специфіка яких полягає в тому, що опис предмета подається завуальовано, за допомогою використання різних художніх засобів, а саме це зумовлює різноманітність синтаксичної будови таких текстів і робить структуру загадок цікавим об'єктом лінгвістичних досліджень. **Метою** статті є характеристика типів речень, що використовуються для мовленнєвого жанру української народної загадки. **Об'єкт** вивчення — синтаксична структура текстів українських народних загадок. **Предметом** дослідження є специфіка синтаксичних зв'язків і компонентний склад речень,

які передають українські народні загадки. *Матеріалом* слугували 246 народних загадок про небо, небесні світила, землю та природні явища. У *результаті* проведеної роботи було встановлено, що прості речення в українських народних загадках є більш поширеними, ніж складні. Така структура сприяє лаконічному висловлюванню думки та ліпшому запам'ятовуванню загадки. Адже найголовнішими ознаками специфіки загадок як різновиду паремій є конкретність теми, лаконізм, конденсованість думки. *Практична цінність* роботи зумовлена можливістю використання її результатів у базових курсах викладання української мови, а саме під час викладання лінгвістики тексту, лексикології, а також у спецкурсах з лінгвокультурології.

Ключові слова: українська народна загадка, синтаксична структура, синтаксичний зв'язок, предикативна одиниця, просте речення, складне речення.

Сучасна синтаксична теорія хоч і перебуває у стадії відносного упорядкування, однак чимало проблем залишаються відкритими та спірними.

Однією з головних проблем синтаксису є кваліфікація його основної синтаксичної одиниці. Дискусійною залишається проблема дефініції речення (у лінгвістиці наявні понад 250 тлумачень речення) через розбіжність розуміння тріади «речення — висловлення — предикативна одиниця». Відкритою в сучасному синтаксисі є проблема синтаксичних зв'язків. Як відомо, синтаксичний зв'язок представлений різними типами семантико-граматичних відношень у словосполученні та реченні. Складною й дискусійною є також проблема членів речення. Неоднозначно розв'язуються питання щодо вершинності підмета в реченні. Між другорядними членами речення теж немає чіткої межі, що зумовлює наявність синкретичних випадків (приміром, обставинний додаток, означальний додаток, обставинне означення). Дотепер залишаються невирішеними деякі проблеми, пов'язані із класифікаціями односкладних простих речень і складних речень [5, с. 456–469].

Незважаючи на досить благополучний стан розвитку пареміографії та пареміології в Україні, проблема обсягу цих специфічних текстів (паремій) і на сьогодні залишається невирішеною. Підтвердженням тому є одна з найбільш ґрунтовних монографій у цій галузі — «Українські прислів'я та приказки. Проблеми пареміології та пареміографії» (К., 1984) М. Пазяка. Фольклорист, узагальнюючи вітчизняний, радянський і певною мірою світовий досвід, розглядає в колі паремій народні порівняння, вітання, нісенітниця, каламбури і т. ін., але про загадки — традиційно визнаний паремійний різновид — взагалі не згадує [4, с. 4].

За останні роки значно підвищився інтерес науковців до текстів українських народних загадок. Було описано метафоричне різномайття українських загадок, зроблено зіставний аналіз українських і російських загадок, досліджено антропонімійне багатство народних загадок, зроблено спробу описати різноманітність синтаксичної будови цих специфічних текстів, але загадки надалі залишаються цінним джерелом для різноманітних лінгвістичних досліджень.

Метою пропонованої статті є характеристика типів речення на матеріалі українських народних загадок. Об'єктом нашого дослідження стали особливості синтаксичної структури текстів українських народних загадок. Предметом дослідження є специфіка синтаксичних зв'язків і компонентний склад речень. Матеріалом дослідження слугували тексти українських народних загадок про небо, небесні світила, землю та явища природи. Загальна кількість проаналізованих текстів загадок — двісті сорок шість одиниць. Практична цінність роботи зумовлена можливістю використання її результатів у базових курсах викладання української мови, а саме під час викладання лінгвістики тексту, лексикології, а також у спецкурсах з лінгвокультурології.

Загальновідомо, що загадки — це стислі поетичні запитання, які у «прихованій», часто завуальованій формі зображують окремий предмет чи явище через опосередковані предмети (явища) на основі їх певної спорідненості, подібності, часом ледве вловимої і навіть далекої [3, с. 376]. Текст загадки будується на метафоричних переносах значення, на порівнянні, а також описанні предметів, явищ, живих істот тощо у хитромудрій запитальній чи стверджувально-констатуючій формі. Таким чином, специфіка текстів загадок, де опис предмета подається завуальовано за допомогою використання різних художніх засобів (метафора, метонімія, епітети, порівняння), зумовлює різноманітність синтаксичної структури таких текстів і робить специфіку структури загадок цікавим об'єктом для лінгвістичних досліджень.

У нашій статті ми робимо спробу описати особливості структури та характер синтаксичних зв'язків у текстах українських народних загадок.

Серед проаналізованих нами текстів, 63 % становлять загадки, описова частина яких виражена простими реченнями. З огляду на наявність головних членів речення та особливості вираження предикативного зв'язку, прості речення поділяють на односкладні та двоскладні. Більшість проаналізованих текстів є односкладними, хоча двоскладні речення становлять значну частину (17 %). Наведемо приклади двоскладних речень: *Сиві кабани все поле залягли* [1, с. 26]; *Голубий шатер увесь світ накрив* [1, с. 17]; *Синя шуба покрила весь світ* [1, с. 17]; *Насеред болота лежить кусок золота* [1, с. 18]; *Один баранець пасе тисячі овець* [1, с. 18]; *За лісом, за пралісом золотії клубки висять* [1, с. 18]; *Через тин лисий віл дивиться* [1, с. 18].

Розглянемо окремо кожен з різновидів односкладних речень.

1) Означено-особові. Ці речення викликають найбільше дискусій у сучасному мовознавстві. Одні лінгвісти беззаперечно відносять їх до двоскладних, інші — до односкладних. Традиційно

односкладні означено-особові — це такі речення, головний член яких виражений дієсловом дійсного способу першої або другої особи однини чи множини теперішнього або майбутнього часу, можливо також вираження головного члена речення дієсловом наказового способу, що вказує особовим закінченням на означену особу [6, с. 114]). Наведемо приклади: *Простелю рогожку, посиплю горошку, покладу окрайчик, — буде бігати зайчик* [1, с. 19]; *Мету-мету — не вимету; несучу-несу — не винесу, пора прийде — само вийде* [1, с. 20]; *Хоч без ніг, а біжу прудко, не сплю ні вдень, ні вночі, хоч ніколи з ліжка не встаю* [1, с. 22]; *Восени роджуся, по весні вмираю, а узимку своїм тілом землю зогріваю* [1, с. 23].

2) **Неозначено-особові** (головний член речення виражений дієсловом у формі третьої особи множини теперішнього та майбутнього часу або у формі множини минулого часу [6, с. 117]): *Мене частенько просять, ждуть, а тільки покажусь — ховатися почнуть* [1, с. 26]; *Мене ріжуть, мене б'ють, — я не обиджаюсь, а ще краща стаю* [1, с. 21]; *Мене б'ють, товчуть, ріжуть, перевертають, я все терплю і всім добром плачу* [1, с. 21].

3) **Узагальнено-особові** (головний член речення виражений дієсловом у формі другої особи однини та множини теперішнього чи майбутнього часу і вказує на узагальнену особу): *Глянеш — заплачеш, а краще нього немає в світі* [1, с. 19].

4) **Безособові** (головний член речення виражений безособовим дієсловом, безособовим дієсловом з інфінітивом, дієслівними формами на **-но, -то**, прислівниками, присудковими словами типу *можна, треба, варто, жаль, шкода, пора* у сполученні з інфінітивом, заперечними словами *нема, не було, не буде*): *Якого поля не можна зорати, на якому полі не можна каміння полічити?* [1, с. 17]; *Стоять коні булані, на них узди порвані, узди знати, та не можна розв'язати* [1, с. 17]; *Торох, торох, розсипався горох, почало світати — нема що збирати* [1, с. 17].

5) **Інфінітивні** (речення, головний член яких виражений синтаксично незалежним інфінітивом [6, с. 126]): *Не вимести, не винести, не викопать* [1, с. 20].

6) **Номінативні** (головний член таких речень виражається іменником, займенником, кількісно-іменним словосполученням, субстантивованими словами [6, с. 128]). Такий тип речень не є характерним для українських народних загадок, і нами не було знайдено прикладів у досліджуваному матеріалі.

Розглянемо тексти загадок, описова частина яких виражена складними реченнями.

Складносурядні речення (далі — ССР) становлять 9 % усіх складних речень. Найчастотнішими ССР, що формують народні загадки, є речення, предикативні частини яких поєднуються між собою за допомогою протиставного сполучника «а». Серед таких речень виділяємо ССР, у яких наявний відтінок зіставлення: *Одна половина лица біла, а друга половина лица чорна* [1, с. 21]; *Один лє, другий п'є, а третій живиться* [1, с. 29]. Також виділяємо ССР з відтінком протиставлення, що базується на розмежуванні дій: *Золотий пішов, а срібний прийшов* [1, с. 20]; *Чорна корова всіх людей поборола, а білий віл всіх людей підвів* [1, с. 29]; *Сани біжать, а голубі стоять*; та ССР з протиставно-еднальним відтінком: *Упав сніг на весь світ, а на кінці ковалі кують* [1, с. 29].

Складнопірядні речення в описовій частині загадки трапляються рідко. Так, можна навести речення з пірядними обставинними причинами: *Іхав чумака та й став, бо волів потеряв* [1, с. 19].

Найчастотнішими серед складних речень, які ми виділили в текстах українських народних загадок є **безсполучникові речення** (89 %). Наведемо приклади таких текстів: *Блакитний платок, рожевий клубок, по платку катається, людям усміхається* [1, с. 20]; *Виросла верба посеред села, розпустила гілля на все піднілля* [1, с. 18]; *Вертиться, крутиться, ніколи не стане, на нім живуть люди, і гори, і ями* [1, с. 21].

Значна кількість українських народних загадок виражена складними реченнями ускладненої структури з різними видами зв'язку. Тут можна виділити такі типи:

1) предикативні частини поєднуються за допомогою пірядного та сурядного зв'язків: *Зелене дерево, — що воно старіється і знов відновлюється, що на нім родяться діти, а вмирають старці, що одним боком шукає сонця, а другим відвертається від нього* [1, с. 20];

2) предикативні частини поєднані за допомогою пірядного та безсполучникового зв'язків: *Прийшов хтось та взяв щось; бігти за ним — не знаю за ким, бо пішов туди — не знати куди* [1, с. 27];

3) предикативні частини поєднані за допомогою безсполучникового та сурядного зв'язків: *На чистому полі попутані коні, вузлики знати, та не можу розв'язати* [1, с. 17].

За метою висловлювання в українських народних загадках переважають розповідні речення (89 %). Наведемо приклади: *Синє море хитається, білий заєць купається* [1, с. 20]; *Прийшов дід, зробив міст, прийшла дівка-красуха, по мосту тупа, — міст розвалився, а дід аж на морі опинився* [1, с. 24]. Питальні речення становлять 11 % усієї кількості: *Що без ніг біжить?* [1, с. 27]; *Що без леза та без зуба розтина міцного дуба?* [1, с. 24]. Слід також зауважити, що специфіка жанру загадки передбачає приховане питання навіть у формально розповідному реченні.

Якщо брати до уваги опозицію речень за **стверджувальністю / заперечністю**, то більшість речень (79 %) є стверджувальними: *Розстелений кожушок, на нім посіяний горошок* [1, с. 17]; *Шматок хліба горохом присипаний* [1, с. 18]. Частину загадок (21 %) становлять тексти, які складаються з двох чи більше простих речень, серед яких є як стверджувальні, так і заперечні речення, наприклад: *Розсипався горох на чотириста дорог, ніхто його не позбирає — ні цар, ні цариця, ні красная дівчиця* [1, с. 17]; *Не вимести, не винести, не викопать* [1, с. 20].

Як відомо, за наявністю/відсутністю другорядних членів, речення поділяють на **поширені й непоширені**. Всі проаналізовані нами речення є поширеними. Це зумовлено тим, що тексти загадок відрізняються яскравою образністю, описовістю, містять різноманітні літературні тропи, тому в текстах загадок, як правило, наявні різні другорядні члени речення: *По морі, по морі золота тарілка плаває* [1, с. 19]; *Скатертина біла увесь світ накрила* [1, с. 23]; *Попід лісом-лісом котиться діжа з тістом* [1, с. 18]; *Летить орлиčka по синьому небі, крила розпустила, все сонце закрила* [1, с. 24].

За наявністю / відсутністю необхідних членів, речення поділяють на **повні та неповні**. Серед проаналізованих нами загадок досить малий відсоток становлять неповні речення (4 %). Наведемо приклад неповних речень з формально невираженим присудком: *Розстелив кожушок, посипав горошок, ще й окраєць хліба поклав, а як коли — то й цілий* [1, с. 19]; *Із вікна в вікно золоте веретено* [1, с. 20]; *По якій дорозі півроку їздять на коні, а півроку — без коня?* [1, с. 21]; *Водюю йде — не хлюпне, очеретом — не шелесне* [1, с. 20].

З урахуванням наявності предикативного ядра та супровідних компонентів виділяють формально **неускладнені та формально ускладнені** речення. Наведемо приклад ускладненого речення, у структурі якого наявні однорідні підмети з узагальненим словом: *Розсипався горох на чотириста дорог, ніхто його не позбирає — ні цар, ні цариця, ні красная дівчиця* [1, с. 17]. У загадках однорідні підмети нерідко виражені субстантивованими прикметниками: *Гарне, добре, на всіх людей дивиться, а людям на себе дивитися не дозволяє* [1, с. 19]; *Маленьке, кругленьке весь світ перебігло* [1, с. 19]. Розглянемо приклади речень, ускладнених **однорідними присудками**: *Стоїть вище зводу, заглядає в воду* [1, с. 18]; *Стоїть верба над водою, в воду дивиться* [1, с. 17]; *Блакитний платок, рожевий клубок, по платку катається, людям усміхається* [1, с. 20]; *Приїхав гість та й став на поміст, розпустив коні по всій оболоні* [1, с. 19]; **однорідними додатками**: *Без коліс, без ніг, а біжить як день, так ніч* [1, с. 21]; *Без рук, без ніг, а цілий світ перейде* [1, с. 21]; *Без сокири і без ножа, без клинця і без підклинця, а міст зробить* [1, с. 22]; **однорідними обставинами**: *Ой за полем, за горами золота нагайка в'ється* [1, с. 19].

Таким чином, проаналізувавши синтаксичну будову речень на матеріалі українських народних загадок про небо, небесні світила, землю та явища природи, ми зробили висновок, що прості речення є більш поширеними, ніж складні. Це сприяє лаконічному висловлюванню думки та ліпшому запам'ятовуванню загадки. Адже найголовнішими ознаками специфіки загадок як різновиду паремій є конкретність теми, лаконізм, конденсованість думки. І. Франко саме цю усталеність вважав головною причиною того, що у тексті загадки зберігається давній зміст і форма [2, с. 258]. Серед простих речень досить часто трапляються односкладні речення різних типів. Якщо брати до уваги складні речення, то найпоширенішим є безсполучниковий вид зв'язку. Складнопідрядні речення зустрічаються досить рідко. Предикативні одиниці складно-сурядного речення загалом приєднуються за допомогою протиставного сполучника «а». Також зустрічаються складні речення з різними типами синтаксичного зв'язку.

Отже, загадка як особливий текст, що має лаконічну форму хитроумного прямого або непрямого запитання, опису, віршика чи вислову, які різними видами художніх засобів зображують приховані предмет чи явища, є цінним і цікавим джерелом для дослідження цих текстів у синтаксичному аспекті їх розгляду.

Література

1. *Загадки* / [ред. С. Зубков, упорядкув., пер. І. Березовський]. — К. : Дніпро, 1987. — 158 с.
2. *Лановик М.* Українська усна народна творчість / Мар'яна Лановик, Зоряна Лановик. — К. : Знання-Прес, 2001. — 591 с.
3. *Літературознавча енциклопедія* : у 2 т. / [авт.-уклад. Ю. І. Ковалів]. — К. : Академія, 2007. — Т. 2. — 624 с.
4. *Пасічнюк І. М.* Поетика українських народних прикмет : автореф. дис. ... канд. філол. н. : 10.01.07 / КНУ ім. Тараса Шевченка ; Інна Миколаївна Пасічнюк. — К., 2002. — 14 с.
5. *Селіванова О.* Сучасна лінгвістика : термінологічна енциклопедія / О. О. Селіванова. — Полтава : Довкілля, 2006. — 716 с.
6. *Шульжук К. Ф.* Синтаксис української мови / К. Ф. Шульжук. — К. : ВЦ Академія, 2005. — 410 с.

References

1. *Zahadky* / [red. S. Zubkov, uporiadkuv., per. I. Berezovskyj]. — K. : Dnipro, 1987. — 158 s.
2. *Lanovyk M.* Ukrajinśka usna narodna tvorchist / Mariana Lanovyk, Zoriana Lanovyk. — K. : Znannia-Pres, 2001. — 591 s.
3. *Literaturoznavcha encyklopedija* : u 2 t. / [avt.-uklad. Yu. I. Kovaliv]. — K. : Akademija, 2007. — T. 2. — 624 s.
4. *Pasichniuk I. M.* Poetyka ukrajinskykh narodnykh prykmet : avtoref. ... dys. kand. filol. n. : 10.01.07 / KNU im. Tarasa Shevchenka / Inna Mykolajivna Pasichniuk. — K., 2002. — 14 s.
5. *Selivanova O.* Suchasna linhvistyka : terminolohichna encyklopedija / O. O. Selivanova. — Poltava : Dovkillia, 2006. — 716 s.
6. *Shulzhuk K. F.* Syntaksys ukraïnskoi movy / K. F. Shulzhuk. — K. : VC Akademija», 2005. — 410 s.

СТОЯНОВА Анна Александровна,

аспирант кафедры общего и славянского языкознания, Одесского национального университета имени И. И. Мечникова; Французский бульвар, 24/26, г. Одесса, 65058, Украина; e-mail: Stoyanova_96@mail.ru; тел.: +38 093 7867271

ОСОБЕННОСТИ СИНТАКСИСА В ТЕКСТАХ УКРАИНСКИХ НАРОДНЫХ ЗАГАДОК

Аннотация. В статье описаны особенности синтаксической структуры текстов украинских народных загадок, охарактеризованы типы предложений этих текстов, приведены примеры загадок, специфика которых заключается в том, что описание предмета подаётся завуалированно, с помощью различных художественный приёмов. Это обуславливает разнообразие синтаксической структуры данных текстов и делает особенности синтаксической структуры загадок интересным объектом лингвистических исследований. **Цель** статьи — характеристика типов предложений, используемых для речевого жанра украинской народной загадки. **Объект** изучения — синтаксическая структура текстов украинских народных загадок. **Предметом** исследования является специфика синтаксических связей и компонентный состав предложений, передающих украинские народные загадки. **Материалом** послужили 246 народных загадок о небе, небесных светилах, земле и явлениях природы. В **результате** проведённой работы было установлено, что простые предложения в украинских народных загадках используются чаще, чем сложные. Это способствует лаконизму высказывания мысли и лучшему запоминанию загадки. Ведь главными специфическими признаками загадки как разновидности паремий является конкретность темы, лаконизм, конденсация мысли. **Практическая ценность** работы обусловлена возможностью использования её результатов в базовых курсах украинского языка, а именно при изучении текста, в лексикологии, а также в курсе лингвокультурологии.

Ключевые слова: украинская народная загадка, синтаксическая структура, синтаксическая связь, предикативная единица, простое предложение, сложное предложение.

Anna O. STOYANOVA,

postgraduate student of the Department of General and Slavonic Linguistics, Odessa I. Mechnikov National University; 24/26 Francuzkyi blvd., Odessa, 65058, Ukraine; e-mail: Stoyanova_96@mail.ru; cell.: +38 093 7867271

SYNTACTIC STRUCTURE PECULIARITIES OF UKRAINIAN FOLK RIDDLES

Summary. *The object* of our article is the peculiarities of syntactic structure of the texts of Ukrainian folk riddles. *The subject* of our research is the specific features of syntactic connections and component structure of the sentences. *The purpose* of the given article is to characterize the types of sentences employed in Ukrainian folk riddles. To achieve the purpose of our research we have used such *methods* as observation, description, quantitative method of calculation and inductive generalization. The analysis of the selected material (*246 riddles*) has led us to the following *conclusion*: simple sentences are more frequent than composite sentences, which makes the expression of thought more laconic, because the main characteristics of riddles are specificity and laconism. One-member sentences are quite frequent among simple sentences. As for composite sentences, the most frequent are sentences whose clauses are connected without any conjunctions. Complex sentences are quite rare. Predicative clauses of compound sentences are mostly connected with the help of Ukrainian conjunction «а». There are also composite sentences with different types of connection.

Thus, riddles as a special text in the laconic form of a question or verse which depicts speech hidden objects or phenomena with the help of different speech figures are an interesting source for research in the syntactic aspect of analysis.

Key words: Ukrainian folk riddle, syntactic structure, syntactic connection, predicative clause, simple sentence, composite sentence.

Статтю отримано 4.11.2015 р.